

I

(Резолюции, препоръки, насоки и становища)

СТАНОВИЩА

ЕВРОПЕЙСКИ НАДЗОРЕН ОРГАН ЗА ЗАЩИТА НА
ДАННИТЕ

Становище на Европейския надзорен орган за защита на данните относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета, изменящ Регламент (ЕО) № 1073/1999 относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF)

(2007/С 91/01)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ НАДЗОРЕН ОРГАН ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност и по-специално член 286 от него,

като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз и по-специално член 8 от нея,

като взе предвид Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни ⁽²⁾, и по-специално член 41 от него,

като взе предвид молбата за становище в съответствие с член 28, параграф 2 на Регламент (ЕО) № 45/2001, получена на 15 септември 2006 г. от Европейската комисия,

ПРИЕ СЛЕДНОТО СТАНОВИЩЕ:

I. ВЪВЕДЕНИЕ

1. Предложението за регламент, изменящ Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета на 25 май 1999 г. относно разследванията, провеждани от OLAF ⁽³⁾ (наричано по-нататък „предложението“), съдържа промени на повечето от членовете на Регламент (ЕО) № 1073/1999 ⁽⁴⁾. Този регламент определя оперативните правила, които следва да бъдат спазвани от тези, които участват в разследвания на OLAF, и като такъв представлява законовата основа за оперативните дейности на OLAF.

Консултиране с ЕНОЗД

2. Предложението беше изпратено от Комисията на ЕНОЗД на 15 септември 2006 г. ЕНОЗД приема това предоставяне на информация като молба за консултиране на институции и органи на Общността, както е предвидено в член 28, параграф 2 на Регламент (ЕО) № 45/2001 (наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 45/2001“). С оглед на задължителния характер на член 28, параграф 2 на Регламент (ЕО) № 45/2001, ЕНОЗД оценява високо изричното споменаване на това консултиране в преамбюла на предложението.

⁽¹⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

⁽²⁾ ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ Предложението изменя членове 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, и 15.

3. Коментарите, направени в настоящото становище, се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на предложението за регламент на Съвета, изменящ Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета на 25 май 1999 г. относно разследвания, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) ⁽¹⁾.

Значението на предложението и на тнението на ЕНОЗД

4. ЕНОЗД счита, че е важно да представи становище по това предложение с оглед на неговото въздействие върху правата на физическите лица на защита на данните и неприкосновеността на личността. Като се има предвид, че предложението определя нови правила, които следва да бъдат спазвани от OLAF при провеждане на разследвания на предполагаеми незаконни дейности, важно е да се направи необходимото, за да бъдат при тази дейност правилно гарантирани правата на защита на данните и на неприкосновеност на личността на лицата, засегнати от такива разследвания, на заподозрените правонарушители, а също така на членовете на персонала и други физически лица, които предоставят информация на OLAF. Това е още по-важно с оглед на особено чувствителната информация, за която има потенциална възможност да бъде събирана от OLAF и която включва данни, отнасящи се за предполагаеми престъпления, престъпления, присъди за извършени престъпления, данни за здравето, както и информация, която би послужила за лишаване на физически лица от право, облага или договор, доколкото такава информация представлява конкретен риск за правата и свободите на субекта на данни.

Основни елементи на предложението и първоначални коментари

5. Предложените изменения на Регламент (ЕО) № 1073/1999 отговарят на различни цели и задачи ⁽²⁾. Например, някои от измененията имат за цел да подобрят ефективността и ефикасността на разследванията на OLAF, например за да се гарантира, че правомощията на OLAF за разследвания обхващат икономически оператори в държавите-членки, които получават фондове на Общността. Други имат за цел да улеснят обмена на информация между OLAF и различни свързани с това институции относно предполагаеми закононарушения, както на нивото на ЕС, така и на национално ниво ⁽³⁾. На последно място, някои от предложените изменения целят да гарантират правата на засегнатите от разследването лица, включително тяхното право на защита на данните и на неприкосновеност на личността, и да направят процедурните гаранции по-ефективни.
6. ЕНОЗД е съгласен със значението на целите и задачите, преследвани чрез предложените изменения и в това отношение оценява високо предложението. ЕНОЗД оценява по-специално процедурните гаранции, предоставяни на физическите лица съгласно предложението. Това важи по-специално за възможността заподозрени физически лица да искат становище от съветника по преразглеждането дали процедурните гаранции са били спазени по време на разследването. ЕНОЗД също така е удовлетворен от измененията, които имат за цел да предоставят повече информация на лицата, подаващи сигнали за нарушенията и на информаторите. От гледна точка на защитата на правата на физическите лица за защита на техните лични данни и неприкосновеността на личността, ЕНОЗД счита, че като цяло предложението съдържа подобрения *vis-à-vis* настоящата ситуация. Например, ЕНОЗД оценява високо признаването на прилагането на няколко права за защита на данните по време на разследването, например правото на заподозряното лице да бъде информирано относно разследването и да изразява своето мнение.
7. Въпреки това, независимо от общото положително впечатление, ЕНОЗД счита, че от гледна точка на защитата на личните данни, предложението може да бъде допълнително подобрено, без да се излагат на риск целите, към които то се стреми. По-специално, ЕНОЗД е обезпокоен от това, че предложението може да бъде разглеждано като *lex specialis*, уреждащ обработката на лични данни, събрани в обхвата на разследванията на OLAF, който би имал приоритет спрямо приложението на общата рамка за защита на данните, съдържаща се в Регламент (ЕО) № 45/2001. Това е особено обезпокоително, като се има предвид, че стандартите за защита на данните, съдържащи се в предложението, са от по-ниско ниво в сравнение с тези, които се съдържат в Регламент (ЕО) № 45/2001, и то без явна обосновка.
8. За да се избегне тази ситуация, следващият раздел представя анализ на предложението, който, от една страна, описва неговите недостатъци, а от друга страна предлага конкретни начини за справяне с тях. Очевидно обхващат на този анализ се ограничават до разпоредбите, които оказват влияние върху защитата на личните данни, по-специално член 1, раздел 5, 6 и 7, в съответствие с който са добавени или изменени членове 7а, 8 и 8а.

⁽¹⁾ ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 8.

⁽²⁾ Някои от проблемите, които предложението се опитва да реши, бяха посочени в миналото от Сметната палата, Европейския парламент и в собствената оценка на OLAF за дейностите на службата.

⁽³⁾ Предложението определя набор от мерки, за да се гарантира, че информацията тече във всички посоки: от OLAF към институциите и държавите-членки и обратно.

II. АНАЛИЗ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

II.1. Анализ на отделните членове на предложението

II.1.a. Принцип за качество на данните

9. Принципът за качество на данните, който е изразен в член 4 на Регламент (ЕО) № 45/2001, обхваща различни специфични аспекти. В частност, съгласно този принцип, личните данни трябва да са точни, трябва да отговарят на обективната реалност, а също така трябва да са пълни и обновени. На второ място, данните не трябва да са прекомерни и трябва да са адекватни, за да съществува връзка между информацията и целта, за които тя е предвидена. Предложението включва в себе си принципа за качество на данните чрез член 1, раздел 1, в съответствие с който е добавен член 7a1, който изисква от OLAF да търсят доказателства за и срещу съответното лице.
10. ЕНОЗД дава висока оценка на включването на задължението да се търсят доказателства за и срещу съответното лице, защото това засяга точността и пълнотата на обработваните данни, като по този начин допринася за спазването на принципа за качество на данните и вследствие на това увеличава като цяло гаранциите за защита на данните в контекста на разследванията на OLAF.

II.1.b. Право на информация

11. Съгласно това право, от тези, които събират лични данни, се изисква да информират физическите лица, за които се отнасят данните, за факта, че техни данни се събират и обработват. Освен това физическите лица имат право да бъдат информирани, *inter alia*, за целите на обработването на данните, за получателите на данните и за специфичните права, от които се ползват физическите лица в качеството си на субекти на данни. Задължението за предоставяне на информация относно обработването на данните на дадено лице следва да гарантира безпристрастност при обработването на личните данни на физическото лице и в същото време представлява задължителна мярка за гарантиране на правата на физическите лица. Предложението признава това право в член 1, раздел 1, съгласно който е добавен член 7a2, първи параграф, и в член 1, раздел 7, съгласно който е добавен член 8a.
12. ЕНОЗД дава висока оценка на включването на член 7a2, първи параграф, и член 8a, доколкото те допринасят за спазването на правото на информация във връзка със защитата на данните, определено в членове 11 и 12 на Регламент (ЕО) № 45/2001, в конкретния контекст на разследванията, провеждани от OLAF.
13. Освен че определят правото за информиране на лицата относно обработването на техни лични данни, членове 11 и 12, които се прилагат съответно в случаите, когато информацията за физическо лице се събира директно от същото физическо лице или от трети страни, определят информацията, която неизбежно трябва да бъде дадена на физическите лица, за да могат те да разполагат с точна и пълна информация относно наличието на действие по обработка на данните, което ги засяга. Тази информация включва, наред с други неща, целите, за които ще се използват данните, потенциалните получатели на данните и съществуването на право на достъп до данните.
14. За съжаление, нито член 7a2, първи параграф, нито член 8a съдържат изисквания за информацията, подобни на тези в членове 11 и 12 на Регламент (ЕО) № 45/2001, и по този начин не посочват каква информация следва да бъде дадена на физическите лица, за да се гарантира безпристрастност при обработката на данни. ЕНОЗД счита, че член 7a2, първи параграф и член 8a следва да са в съгласие с членове 11 и 12 на Регламент (ЕО) № 45/2001. За тази цел ЕНОЗД препоръчва в член 7a2, първи параграф, и в член 8a да бъде включено изрично посочване на прилагането на членове 11 и 12 на Регламент (ЕО) № 45/2001.
15. ЕНОЗД счита, че невключването на препратка към членове 11 и 12 ще създаде нееднозначна правна ситуация. В действителност предложението би създавало правна рамка, уреждаща правото на информация в контекста на разследванията на OLAF, която би се различавала от общата рамка, определена с членове 11 и 12 на Регламент (ЕО) № 45/2001. За съжаление, една такава рамка би осигурила по-малко гаранции за защита на данните в сравнение с общата рамка. ЕНОЗД не вижда причина да оправдае такива неблагоприятни последици.

16. Членове 7а2 и 8а, втори параграф на предложението предвиждат изключение при тяхното прилагане, ако предоставянето на информация би навредило на провеждането на разследването. Съгласно изключението, Генералният директор на OLAF има право да отложи изпълнението на задължението да поиска от засегнатото лице да оповести своето мнение.
17. ЕНОЗД отбелязва, че възможността за ограничаване на предоставянето на информация *в определени специфични случаи* е в съответствие с член 20 на Регламент (ЕО) № 45/2001, който предвижда определени ограничения на това право, включително в случаите, когато това е необходимо, за да се гарантират (i) предотвратяването и разследването на криминални престъпления, (ii) икономически или финансови интереси на държава-членка или на Европейските общности, както и (iii) защитата на субекта на данни, или на правата и свободите на други лица.
18. ЕНОЗД отбелязва, че съгласно член 20 на Регламент (ЕО) № 45/2001, ограничаването на правото на информация се съпътства от различни предпазни мерки за защита на данните. По-специално, член 20, параграф 3 постановява, че ако бъде наложено ограничение, субектът на данни бива информиран за основните причини и за неговото право да се обърне към Европейския надзорен орган за защита на данните. При условие, че такава информация може да бъде запазена, ако предоставянето на ѝ би навредило на разследването.
19. В приложението, обаче, разпоредбите, които определят ограниченията на правото на информация, не се съпътстват от гаранциите за защита на данните, предвидени в член 20 на Регламент (ЕО) № 45/2001. По този начин, в контекста на разследванията на OLAF, ограниченията на правото на информация се задават без гаранциите, които биха били прилагани съгласно общата рамка за защита на данните, което ЕНОЗД намира за неуместно. За да се намери решение в тази ситуация, ЕНОЗД препоръчва ограничението за правото на информация от членове 7а2, втори параграф и 8а да бъде свързано с гаранциите от член 20 на Регламент (ЕО) № 45/2001.

II.1.v. Право на достъп

20. Правото на достъп дава на физическите лица възможност да узнаят дали и какъв вид свързана с тях информация се обработва. Предложението признава това право в член 1, раздел 1, в съответствие с който са добавени членове 7а2, втори параграф и 7а3.
21. Горепосочените изменения, т. е. членове 7а2, втори параграф и 7а3, уреждат правото на физическото лице, заподозряно в закононарушение, да бъде информирано по всички въпроси, които го засягат. По-специално, те постановяват как това право се упражнява в контекста на разследванията на OLAF. На първо място, то се предоставя *при завършване на разследването, т. е.* в края на разследването. На второ място, то се предоставя под формата на кратко изложение на въпросите, отнасящи се за физическото лице. Освен това достъп се предоставя и под формата на протокол от разпита на заподозряното физическо лице.
22. ЕНОЗД дава висока оценка на включването на членове 7а2, втори параграф и 7а3, доколкото те посочват, в контекста на разследванията на OLAF, правото на достъп при защита на данните, определено с член 13 на Регламент (ЕО) № 45/2001. ЕНОЗД обаче счита, че има още възможности за усъвършенстване на начина на признаване на това право в предложението. ЕНОЗД е обезпокоен, че правото на достъп, както е изложено в предложението, е на по-ниско ниво от същото право съгласно Регламент (ЕО) № 45/2001.
23. Съгласно Регламент (ЕО) № 45/2001, като общ принцип, физическите лица имат право да упражнят правото на достъп до своите лични данни, освен ако не възникне някоя от споменатите по-горе специфични ситуации от член 20 на Регламент (ЕО) № 45/2001, оправдаваща ограничаването на това право. В такъв случай достъпът може да бъде ограничен, докато обстоятелствата не се променят.
24. ЕНОЗД отбелязва, че предложението не признава приложението на правото на достъп като общ принцип. Вместо това предложението предвижда приложение на правото на достъп *в определени процедурни етапи и по отношение на определени документи*. В известна степен може да се каже, че съгласно предложението, за правото на достъп има както ограничения във времето, така и ограничения по отношение на материалите.
25. В действителност, съгласно член 7а2, втори параграф, достъп може да бъде даден само *при завършване на разследването*, когато на физическото лице се предоставя кратко изложение на въпросите, които го засягат, и когато е проведен разпит от OLAF на физическото лице и е изготвен протокол на разпита. Извън тези два етапа на процедурата, като общо правило, няма достъп до лична информация. По отношение на материалите, до които се дава достъп, ЕНОЗД забелязва, че съгласно предложението достъпът е възможен само по отношение на краткото изложение на въпросите, които засягат физическото лице и протокола от разпита *ex* член 7а2, втори параграф и член 7а3, съответно. Достъпът не важи за каквато и да е друга информация, която може да бъде притежавана във връзка с физическото лице, например копия на документи, писма от електронна поща, телефонни записи и др.

26. ЕНОЗД е съгласен с предложението, че достъпът до лична информация е приложим по време на двете процедурни стъпки и по отношение на двата документа, посочени в предложението, и дава висока оценка на признаването в предложението на такова право при тези обстоятелства. Въпреки това, ЕНОЗД счита, че като общ принцип предложението следва *също така* да признае съществуването на право на достъп извън двата случая, които са изрично споменати в предложението.
27. ЕНОЗД съзнава, че е възможно определено противопоставяне на идеята за признаване на правото на достъп, като общо правило, в хода на разследването. ЕНОЗД обаче припомня, че ако в определени случаи на разследване има необходимост да се гарантира конфиденциалността на разследването, OLAF ще има възможност да отложи достъпа съгласно член 20 на Регламент (ЕО) № 45/2001. В действителност OLAF може да разчита на член 20, за да отложи достъпа, например с цел да се гарантира предотвратяването и разследването на криминални и други престъпления. По този начин даването на право на достъп, като общ принцип, не пречи на *ad hoc* ограничаването на тези права при възникване на посочените по-горе причини.
28. Като се има предвид горепосоченото, и с цел да се гарантира съществуването на ефективно право на достъп в хода на разследването, което също така да признава потенциалните ограничения за достъпа, ЕНОЗД предлага в предложението да се добави ясно посочване на правото на физическото лице на достъп до неговите лични данни, съдържащи се в досието от разследването на OLAF. По-специално, ЕНОЗД счита, че между първия и втория параграф на член 7а2 следва да се добави параграф със следния текст: „*Всяко лице, засегнато от разследване, има право на достъп до лични данни, които се отнасят за него и които са събрани в хода на разследването. Такова право може да е предмет на ограниченията, предвидени в член 20 на Регламент (ЕО) № 45/2001*“.
29. Този параграф би определил, като общ принцип, прилагането на правото на достъп. В резултат на това, освен че се постига съгласуваност, физическите лица, които са засегнати от разследвания на OLAF, не биха били подложени на режим, който е по-малко доброжелателен по отношение на достъпа до лични данни.

II.1.g. Право на поправка

30. Правото на достъп е *grius* спрямо правото на поправка. След като физическите лица са имали възможност за достъп до данните и за проверка на точността и законността на обработката им, правото на поправка им дава възможност да изискват корекция на всякаква непълна или неточна информация.
31. Съгласно предложението, правото на поправка се урежда заедно с правото на достъп. Член 1, раздел 1, в съответствие с който са добавени членове 7а2, втори параграф и 7а3, посочва възможността заподозреният правонарушител да оповести своето мнение.
32. ЕНОЗД отбелязва, че *stricto sensu*, предложението не предвижда правото на поправка като такова. Вместо това предложението предвижда правото „*да оповести своето мнение*“ и „*да одобри или добави забележки*“ (като и в двата случая това се отнася за личната информация). ЕНОЗД счита, че такива привилегии са еквивалентни на правото на поправка и че те са в съответствие с член 14 на Регламент (ЕО) № 45/2001, който задава законовата рамка за правото на поправка на неточната информация. ЕНОЗД счита, че в контекста на разследванията на OLAF не е възможно да се даде на физическите лица възможността просто да „коригират“ информацията, която те считат за непълна или неточна, очевидно поради това, че в много случаи установяването дали тази информация е неточна ще бъде предмет на разследването. По тази причина, в този контекст правото на поправка може да бъде дадено, както това е направено в предложението, като се позволи на физическото лице да оповести своето мнение и като му се позволи да направи коментар относно въпросната лична информация.
33. В допълнение на горепосоченото, ЕНОЗД счита, че същите коментари, направени по-горе по отношение на начина, по който предложението урежда правото на достъп, са в сила *mutatis mutandis* и по отношение на правото на поправка. Действително, съгласно предложението, правото на поправка има същите недостатъци, както описаните по-горе по отношение на правото на достъп: предложението не признава правото на поправка като общ принцип. Вместо това правото на поправка е ограничено неоправдано до краткото изложение на твърденията и до доклада след разпита.
34. ЕНОЗД счита, че предложението следва да признае правото на поправка като общо право, а не като частично право. За тази цел ЕНОЗД предлага в предложението да се добави разпоредба, признаваща прилагането на правото на поправка. По-специално, след изречението „*Всяко лице, засегнато от разследване, има право, по всяко време, на достъп до лични данни, които се отнасят за него и които са събрани в хода на разследването*“ следва да се добави следното: „*и да оповести своето мнение дали личните данни са неточни или непълни*“. ЕНОЗД припомня, че чрез прилагане на член 20 на Регламент (ЕО) № 45/2001 OLAF продължава да има възможност да ограничи правото на поправка с цел да гарантира предотвратяването, разследването, разкриването и съдебното преследване на криминални престъпления.

35. Член 7а2, трети параграф предвижда възможност за изключване на прилагането на правото на достъп и поправка. Както бе споменато във връзка с ограничаването на правото на информация, такива ограничения следва да се съпътстват от гаранциите, които се прилагат в контекста на член 20 на Регламент (ЕО) № 45/2001. За тази цел ЕНОЗД предлага ограничението за прилагането на тези права съгласно предложението да бъде свързано с изрична препратка към член 20.

II.1.d. Обмен на лична информация

36. Предложението предвижда обмен на лични данни в рамките на европейските институции и с органи на държавите-членки. Всъщност една от целите на предложението е да се разшири обменът на информация между OLAF и органите както на нивото на ЕС, така и на нивото на държавите-членки.
37. В това отношение ЕНОЗД желае да подчертае, че този обмен следва да бъде разрешен само до степен, в която е необходим в конкретния случай, за да се отговори на целите, към които се стреми разследването. Освен това, в съответствие с член 7 на Регламент (ЕО) № 45/2001, ЕНОЗД припомня, че получателят на данните ги обработва само за целите, за които те са били предоставени.
38. Предложението не предвижда обмен на лични данни с трети страни или международно сътрудничество. В този контекст, обаче, може да се приеме, че може да се реализира такова сътрудничество. В това отношение ЕНОЗД желае да подчертае, че този обмен следва да бъде разрешен само ако третата страна гарантира адекватно ниво на защита на личните данни или ако прехвърлянето попада в обхвата на някоя от дерогациите, определени с член 9, параграф 6 на Регламент (ЕО) № 45/2001. Освен това ЕНОЗД припомня, че същите правила важат и по отношение на обмена на информация между OLAF и институции и органи на ЕС, които не са органи на Общността, например EUROPOL или EUROJUST. В такива случаи ЕНОЗД се надява, че ще бъде прието необходимото законодателство, признаващо адекватността на рамката за защита на данните, от която се ръководят тези институции, което би улеснило прехвърлянето на информация към тях *ex* член 9, параграф 2 на Регламент (ЕО) № 45/2001. Като алтернатива може да бъде прието ново законодателство, което да счита техния режим на защита на данните за еквивалентен на този на органите и институциите на Общността, *ex* член 7 на Регламент (ЕО) № 45/2001, което би имало също така ефекта на отстраняване на ограничението за прехвърляне на данни към такива институции.

II.1.e. Спазване на Регламент (ЕО) № 45/2001

39. Предложението изменя член 8, параграф 3, включвайки изрично посочване на прилагането на Регламент (ЕО) № 45/2001. ЕНОЗД дава висока оценка на изменението на член 8, параграф 3, доколкото той потвърждава, че в случаите, когато предложението не посочва как се прилагат изискванията за защита на данните в контекста на разследванията на OLAF, Регламент (ЕО) № 45/2001 ще се прилага по подразбиране.
40. ЕНОЗД обаче счита, че самият член 8, параграф 3, т. е. без предложените в това становище изменения, не е достатъчен, за да гарантира ниво на защита на личните данни, което е поне равно на това, предвидено съгласно Регламент (ЕО) № 45/2001. Само член 8, параграф 3 не е достатъчен, тъй като би могло да се приеме, че той е приложим само тогава, когато предложението не посочва как се прилагат изискванията за защита на данните в контекста на разследванията на OLAF. Когато обаче предложението посочва как се прилагат изискванията за защита на данните и при това определя режим на защита на данните с по-ниска степен на защита, такъв незадоволителен режим може да се счита, че е с по-висок приоритет спрямо общата защита на данните, изразена с Регламент (ЕО) № 45/2001. Предложените по-горе конкретни изменения за конкретни позовавания на Регламент (ЕО) № 45/2001 имат за цел да се избегнат такива рискове при тълкуването.

III. ДОПЪЛНИТЕЛНИ СЪБРАЖЕНИЯ

III.1. Защита на лицата, подаващи сигнали за нарушения

41. ЕНОЗД е напълно съгласен с предложението, че за по-голяма прозрачност е необходимо да се осигури адекватна степен на информиране на лицата, които подават сигнали за нарушения, и оценява високо съдържащото се в предложението задължение да се предоставя на информаторите информация за това дали започва или не разследване.

42. ЕНОЗД препоръчва да се спазва конфиденциалността на самоличността на лицата, които подават сигнали за нарушения, по време на разследванията на OLAF и по време на следващите етапи. За тази цел ЕНОЗД поддържа мнението, че би било уместно предложението да включи нов параграф, гарантиращ конфиденциалността на лицата, които подават сигнали за нарушения. Сегашните гаранции (Съобщение на Комисията SEC/2004/151/2) не изглеждат достатъчни от правна гледна точка. ЕНОЗД отбелязва, че такава разпоредба би съответствала на становището на работната група за защита на данните по член 29, която се занимава с прилагането на правилата на ЕС за защита на данните по отношение на вътрешните схеми за сигнализиране за нарушения (¹).

IV. ЗАКЛЮЧЕНИЯ И ПРЕПОРЪКИ

43. ЕНОЗД дава висока оценка на това предложение, дотолкова доколкото то формулира още по-ясно процедурните гаранции за лицата, засегнати от разследвания на OLAF, включително защитата на личните данни на тези физически лица.
44. От гледна точка на защитата на правата на физическите лица за защита на техните лични данни и неприкосновеността на личността, ЕНОЗД счита, че в по-голямата си част предложението съдържа подобрения *vis-à-vis* настоящата правна рамка. Сред примерите за подобрения са членове 7а2, първи параграф и 8а, тъй като те допринасят за спазването на *правото на информация*, и членове 7а2, втори параграф и 7а, параграф 3, които потвърждават прилагането на частичното *право на достъп и поправка*, в контекста на разследванията на OLAF.
45. Освен това ЕНОЗД дава висока оценка на това, че предложението признава прилагането на Регламент (ЕО) № 45/2001 по отношение на всички дейности по обработка на данните, извършвани в контекста на разследванията на OLAF, тъй като това ще спомогне за гарантиране на последователното и хомогенно прилагане на правилата във връзка със защитата на основните права и свободи на физическите лица по отношение на обработката на лична информация.
46. Въпреки че ЕНОЗД дава висока оценка на измененията, целящи разширяване на описаните по-горе процедурни права и права на защита на данните, той е обезпокоен от факта, че повечето от предложените изменения не отговарят на минималните стандарти за защита на данните, съдържащи се в Регламент (ЕО) № 45/2001. ЕНОЗД е обезпокоен, че ако предложението бъде счетено за приоритетно спрямо прилагането на общата рамка за защита на данните, съдържаща се в Регламент (ЕО) № 45/2001, това би довело до неприемливо разводняване на стандартите за защита на данните в контекста на разследванията на OLAF. Според ЕНОЗД това е особено обезпокоително, като се има предвид чувствителният характер на типа на данните, които може да бъдат събирани в рамката на разследванията на OLAF. За да се избегне това, ЕНОЗД отправя искане законодателя от Общността да вземе предвид следните въпроси като направи съответните изменения в предложението за да ги разреши:
47. *Недостатъци по отношение на правото на информация в контекста на разследванията на OLAF:*

Предоставянето на информация на физическите лица с цел да се гарантира безпристрастна обработка представлява задължителна гарантираща мярка, с която не трябва да се прави неоправдан компромис, както се прави в предложението. За да се избегне това, предложението би трябвало да се измени както следва:

- (i) В членове 7а2, първи параграф и 8а следва да бъде включена изрична препратка към членове 11 и 12 на Регламент (ЕО) № 45/2001, за да се гарантира безпристрастна обработка;
- (ii) Ограничението на правото на информация от членове 7а2, първи параграф и 8а, втори параграф следва да бъде свързано с гаранциите от член 20 на Регламент (ЕО) № 45/2001.

48. *Недостатъци по отношение на правото на достъп в контекста на разследванията на OLAF:*

Предоставянето на достъп до лична информация, за да могат физическите лица да узнаят дали се обработват данни, които се отнасят за тях, представлява основен стълб за зачитане на личните данни. За да се гарантират ефективни права на достъп, предложението би трябвало да се измени както следва:

- (i) да се добави нова разпоредба, потвърждаваща като общ принцип правото на достъп до лична информация, събрана в контекста на разследванията на OLAF, между първия и втория параграф на член 7а2. Тази разпоредба следва да е със следния текст: „Всяко лице, засегнато от разследване, има право на достъп до лични данни, които се отнасят за него и които са събрани в хода на разследването. Такова право може да е предмет на ограниченията, предвидени в член 20 на Регламент (ЕО) № 45/2001“.

(¹) Становище 1/2006 относно прилагането на правилата на ЕС за защита на данните по отношение на вътрешните схеми за сигнализиране за нарушения в областта на счетоводството, вътрешния счетоводен контрол, одитите, борбата срещу подкупничеството, банковите и финансовите престъпления (00195/06/JEN WP 117).

49. Недостатъци по отношение на правото на поправка в контекста на разследванията на OLAF:

Правото на коригиране на неточна или непълна информация е естествено следствие от правото на достъп до лична информация и като такова представлява крайъгълен камък в защитата на правото на лични данни. Ограничения на правото на поправка следва да се поставят само до степен, в която те са разрешени съгласно Регламент (ЕО) № 45/2001. Предложението съдържа допълнителни ограничения, които би трябвало да бъдат избегнати както следва:

(i) да се добави разпоредба, в която да се посочва, че заподозрени физически лица имат общо право да оповестят своето мнение по всяка информация, която се отнася за тях, освен ако не е в сила изключение *ex* член 20 на Регламент (ЕО) № 45/2001. По-специално, след като е заявено, че всяко лице, засегнато от разследване, има „по всяко време, право на достъп до лични данни, които се отнасят за него и които са събрани в хода на разследването“, следва да се добави, че физическото лице има допълнителното право „да оповести своето мнение дали личните данни са неточни или непълни“;

(ii) ЕНОЗД предлага ограничението за правото на достъп и поправка, предвидено в член 7а2, трети параграф, да бъде свързано с гаранциите от член 20 на Регламент (ЕО) № 45/2001.

50. В допълнение на горепосоченото, ЕНОЗД поддържа мнението, че би било уместно предложението да включи нов параграф, гарантиращ конфиденциалността на лицата, които подават сигнали за нарушения.

Съставено в Брюксел на 27 октомври 2006 г.

Peter HUSTINX

Европейски надзорен орган за защита на
данните